Книги мають свою долю.Твір 9 клас

«Зимові дерева» . Цю книгу було видано в 1970 році в Брюсселі. Її автором був Василь Семенович Стус.

Вислів «книги мають свою долю» належав ще древнім римлянам. Вже тоді люди знали, що чималу роль у долі літературного твору відіграють певні зовнішні обставини, які зрештою і формують подальше його існування, а якоюсь мірою і долю автора твору.

Василь Семенович Стус – найяскравіший представник епохи бурхливих шістдесятих, застійних сімдесятих, незрозумілих вісімдесятих. Саме так: аж три епохи пройшов поет, щоб трагічно загинути лише за шість років до здобуття Україною незалежності. Ким би став Василь Семенович, якби він зміг побачити свою батьківщину вільною? На мій погляд, видатним громадським діячем. І ще мені чомусь здається, що Стус неминуче розділив би долю загиблого за незрозумілих обставин В'ячеслава Чорновола – іншого видатного шістдесятника. Та все це лише припущення. Ми говоримо все ж таки про долю книг...

«Зимові дерева» – перша збірка Василя Стуса, яку прочитали шанувальники його таланту. Поет довго йшов до свого читача, особливо на власній батьківщині. І доля збірки «Зимові дерева» може вважатися втіленням долі всього літературного доробку Василя Семеновича. До речі, й сьогодні не можна сказати, що поезія та інші твори Стуса стали дуже популярними і виходять з друку масовим тиражем. Хоча повинно було б бути саме так. Можна навіть зауважити, що поезія Стуса маловідома переважній більшості читацького загалу. І це треба вважати долею як самих книг, так і їхнього автора.

Що нам лишається від чималої кількості Стусових поезій, а також його есеїстики, критичних статей, суто наукових робіт? Кілька текстів у хрестоматіях, скупа біографічна довідка і безкінечна пошана, яку ми з такою щирістю даруємо авторові, якого власне не знаємо й не хочемо знати. І це при тому, що йдеться далеко не про пересічне явище в українській поезії. Стус підніс поетичне слово на нову висоту, надав йому сучасного звучання, засвоїв уроки світової, передусім європейської поезії XX століття. Цей список можна продовжувати довго. Але книги найсучаснішого з українських поетів досі блукають негостинними світами в пошуках свого читача. Де ви скнієте нині, Стусові «Зимові дерева»